Hazreti Peygambere Saygısızlık Yapanların Amelleri Boşa Gider

> Peygambere saygısızlık yapmanın en kolay yolu, O'nu bugünkü popüler yoz kültürü besleyen sığ mentalite içinde kıyasa tâbî tutmak olsa gerek. Bu kıyasların oluşturacağı akıl karmaşası, cahilin avlanması için çoğu zaman yeterli olacaktır. Artık avcı, avına her asıldığında onu biraz daha kurtuluşun dışına çekecektir. Üveys AKI Hoca Efendi, açık bir uyarıda bulunuyor.

Allah'ın ipi varken, müsteşriklerin ipine sarılan modernist islamcılar, Peygamber Efendimize "Hazret", "Seyyidinâ (Efendimiz)" gibi saygı ifâdeleri kullanmanın yanlış olduğunu, O'nun ismi zikredildiğinde salavat getirmenin de (hâşâ) yağcılık olduğunu söylemekteler.

Lâkin aynı kişilerin devlet erkânına hitâb ettiklerinde "Sayın falan" diyerek saygı sözcüklerini eksik etmediklerini, menfaat beklentisi içinde oldukları insanlara da saygıda kusur etmediklerini ve bunlara direk isimleriyle hitâp etmeyi de saygısızlık saydıklarını görürsünüz.

Halbuki Allah (celle celaluhu), Peygamberine saygısızlığı kabul etmemiş, bilakis yüce Kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'inde O'na karşı saygılı ve edepli olunmasını emretmiştir. Edebe uymayan bir tavrın ise farkına bile varmadan amellerin boşa gitmesine sebep olacağını bildirmiştir.

Peygambere Saygısızlık Yapmayın Diyen Âyet-i Kerîme

"Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işledikleriniz boşa gider." (Hucurat Sûresi, 2. Âyet / Diyanet Meali)

Ehli Sünnet alimlerimiz Peygamber Efendimizin İsmini duyduğumuzda salavat getirmenin vacip olduğunu belirtmişler, bu konuda ayet ve hadislerden de çokça deliller nakletmişlerdir. Zaten bize kadar tevâtüren gelen islam geleneği de bu şekildedir.

Oriyantalistlerden çalıntı bu gibi yeni îcat fikirleri görünce, "Ziya Paşa"nın "**Terkîb-i Bend**" isimli şiirindeki şu mısralar gelir hep aklıma;

İsnâd-ı ta'assub olunur merd-i ğayûra
Dinsizlere tevcih-i reviyyet yeni çıktı
İslâm imiş devlete pâbend-i terakki
Evvel yoğ idi, iş bu rivayet yeni çıktı.
Milliyyeti nisyan ederek her işimizde
Efkâr-ı frenge tebâiyyet yeni çıktı
Eyvah bu bâzîçede bizler yine yandık

Zîrâ ki ziyan ortada bilmem ne kazandık.
Zahirde görüp bizleri sanma ukalâyız
Biz bir sürü âkil sıfatında budalayız
Âkil denilir mi bize kim hâli bilirken
Dildâde-i âlâyiş-i nîreng-i hevâyız.